

Dosarul nr. 2ra-899/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud.: S. Dimitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

19 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Mereacre împotriva Inspectoratului General al Poliției și Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”, intervenienți accesorii Victor Gușuvate și Pavel Fiodorov cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub” și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2018, Vasile Mereacre a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”, intervenienți accesorii Victor Gușuvate și Pavel Fiodorov cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2012 a cumpărat automobilul de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424. După ce l-a procurat, în luna iunie 2016 a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare, care i-au adus la cunoștință despre faptul că numărul caroseriei automobilului este modificat, iar pe acest fapt este pornită o cauză penală.

A relatat că, la 18 iunie 2016, ofițerul superior de investigații al biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Botanica a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului a automobilului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424, în care se menționează că acțiunea procesuală de cercetare la fața locului s-a efectuat pe timp de zi între orele 12:20 – 12:40 la temperatura aerului de 29 grade, în condiții meteorologice normale. Totodată, s-a mai menționat despre faptul că automobilul este dotat cu ștergătoare de parbriz, patru roți, cu praguri laterale din metal și este dotat conform complectății din uzina producătoare. Ulterior, automobilul a fost recunoscut

ca corp delict în cadrul cauzei penale cu nr. 2015421935 și a fost ridicat pentru păstrare, iar la 03 ianuarie 2016, în curtea Inspectoratului de Poliție Botanică, automobilul a fost lovit de către un alt automobil de model „Iveco Ford” la volanul căruia se afla Pavel Fiodorov, în timpul transportării unor buturugi pe teritoriul inspectoratului.

A specificat că, la 23 august 2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Botanică, pe cauza penală cu nr. 2015421935 a fost dispusă restituirea lui Vasile Mereacre autovehiculului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424. Ofițerul de urmărire penală i-a comunicat că autovehiculul său nu se află pe teritoriul Inspectoratului de Poliție Botanică, dar la parcare SRL „Grandautoclub”, de unde urmează a fi revendicat, iar la 11 septembrie 2017 s-a adresat cu o cerere la parcare specială de pe strada Muncești, 12A, care aparține SRL „Grandautoclub”, solicitând restituirea mijlocului de transport în baza ordonanței menționate supra.

A mai indicat că, la 13 septembrie 2017 a primit răspunsul cu nr. 265 de la SRL „Grandautoclub” în care s-a menționat că serviciile de parcare sunt prestate în baza contractului încheiat cu Inspectoratul General al Poliției a MAI la 26 martie 2014. Iar potrivit contractului dat i s-a solicitat achitarea a sumei de 7920 lei. Totodată, s-a mai invocat faptul că ordonanța emisă nu este suficientă pentru a elibera automobilul fără plată, or, prin aceasta nu se repartizează cheltuielile judiciare legate de păstrarea corpurilor delict.

A relatat că la aceeași dată s-a adresat cu o plângere la Inspectoratul de Poliție Botanică, în vederea atragerii la răspundere reprezentanții companiei SRL „Grandautoclub”, din motiv că i se refuză restituirea automobilului său până nu va achita serviciile de parcare, însă la plângerea respectivă nu a primit niciun răspuns.

Ulterior, la 18 septembrie 2017 s-a adresat cu o plângere către Inspectoratul General de Poliție în vederea atragerii la răspundere reprezentanții companiei SRL „Grandautoclub”, din motiv că i se refuză restituirea automobilului său, până nu va achita serviciile de parcare.

A invocat că, la 19 octombrie 2017, avocatul Ion Lunca s-a adresat cu o cerere către șeful Inspectoratului General de Poliție pentru a fi primit la audiență în vederea soluționării problemei privind restituirea mijlocului de transport.

În rezultatul întrevederii, i-a fost sugerat să se adreseze cu o cerere către organul de urmărire penală responsabil, potrivit căreia să fie solicitată asigurarea executarea ordonanței din 23 august 2017.

La 27 noiembrie 2017 a fost eliberată o notă informativă a Inspectoratului General de Poliție cu nr. 34/2-1-28/17, în care se menționează că între IGP și SRL „Grandautoclub” a fost încheiat contractul cu nr. 29 privind prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială obiectul căruia era prestarea serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor în procesele contravenționale. Totodată, a menționat că acest contract nu-i poate fi opozabil și s-a solicitat condescendent SRL „Grandautoclub” de a demonstra diligentă și corectitudine contractuală, deoarece pretinsele servicii prestate pentru mijlocul de transport de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424 exceda obiectul contractului cu nr.29 din 26 martie 2014 și nu poate fi obligat la achitarea pretinselor servicii ale companiei SRL „Grandautoclub”.

La 29 noiembrie 2017, a primit răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanică

precum că în ordonanța procurorului Victoria Străistaru din 23 august 2017 nu este indicat faptul că organul de urmărire penală a IP Botanica trebuie să asigure executarea ordonanței și prin urmare nu va fi satisfăcută cerința privind executarea ordonanței sus menționate chiar și dacă potrivit prevederilor art. 57 alin.(2) pct.18) din Codul de procedură penală „ofițerul de urmărire penală execută indicațiile scrise ale procurorului”, iar ordonanța procurorului este un act obligatoriu inclusiv pentru ofițerul de urmărire penală.

Având în vedere că organele competente nu și-au îndeplinit atribuțiile stabilite de lege, a fost nevoit să achite costurile serviciilor de parcare pentru a se evita deteriorarea automobilului său și mai mult. Or, în prima vizită la parcare a companiei SRL „Grandautoclub” a mai depistat că pe lângă faptul că automobilul său a fost deteriorat în curtea Inspectoratului de Poliție Botanica, de la automobil au fost sustrate boxele din uși, erau distruse lacățele de la uși. Astfel, achitând suma de 10500 lei, a solicitat reprezentanților companiei SRL „Grandautoclub” să-i restituie automobilul său.

Mai invocă reclamantul că, la 18 decembrie 2017 s-a adresat cu o cerere către compania SRL „Grandautoclub” în vederea restituirii benevole a sumei de 10500 lei, care nu s-a soldat cu niciun rezultat pozitiv în sensul dat. Or, reieșind din situația descrisă este foarte evident că pârâta SRL „Grandautoclub” s-a îmbogățit nejustificat cu suma de 10500 lei din contul său, deoarece această situație nu constituie nimic altceva decât o îmbogățire fără justă cauză.

În vederea stabilirii prejudiciului cauzat automobilului, a comandat un raport de expertiză independentă care a fost efectuat de către expertul evaluator Adrian Ciobanu. Despre numirea raportului de expertiză privind stabilirea cuantumului prejudiciului cauzat automobilului, pârâții au fost informați în prealabil prin telegramă, care nu au dorit să participe nemijlocit. Potrivit concluziei raportului de expertiză independentă, valoarea prejudiciului cauzat constituie suma de 24329,11 lei, care i s-a solicitat Inspectoratul General de Poliție să o achite benevol, însă cererea a rămas fără soluționare.

Pentru serviciile expertului a achitat suma de 1000 lei, fapt ce se probează prin copia bonului fiscal. Mai mult, a angajat un avocat pentru ai reprezenta interesele în fața instituțiilor de drept competente în vederea restituirii mijlocului de transport pentru care a achitat suma de 4000 lei, iar această circumstanță se probează prin copia bonului de plată cu seria și nr. PL 256485 din 13 septembrie 2017. Prejudiciul moral se justifică prin faptul că a procurat automobilul cu 13 000 euro, iar din considerentul că acesta s-a aflat o perioadă foarte îndelungată în posesia neglijentă atât a organelor de stat, cât și a parcării SRL „Grandautoclub” acesta a fost deteriorat în mod nejustificat, iar prejudiciul nu a fost reparat nici până în prezent.

A solicitat Vasile Mereacre încasarea din contul SRL „Grandautoclub” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 10 500 lei, încasarea din contul IGP a prejudiciului material în sumă de 24 329,11 lei, pentru deteriorarea automobilului, încasarea în mod solidar din contul pârâților a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 4000 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză în sumă de 1 000 de lei, a serviciilor de corespondență în sumă de 446,47 lei și a taxei de stat în sumă de 1145 lei.

Prin încheierea protocolară din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău,

sediul central a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Locotenentul de Poliție Victor Gușuvate (vol. I, f.d. 71-72), iar prin încheierea protocolară din 16 aprilie 2019 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Pavel Fiodorov (vol. I, f.d. 155-verso).

Prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul central, acțiunea înaintată de Vasile Mereacre s-a admis parțial.

S-a dispus încasarea din contul SRL „Grandautoclub” în proces de insolvență, în beneficiul lui Vasile Mereacre a sumei de 10500 lei cu titlu de plată nefondată și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2322,50 lei. În rest, în partea ce se referă la SRL „Grandautoclub”, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea în partea ce se referă la pârâțul Inspectoratul General al Poliției, din motivul depunerii cererii împotriva pârâtului necorespunzător (vol. I, f.d. 159, 166-173).

La 09 octombrie 2019, SRL „Grandautoclub” în proces de insolvență a declarat apel împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii față de SRL „Grandautoclub”.

Ulterior, la 15 octombrie 2019, Vasile Mereacre, reprezentat de avocatul Ion Lunca a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, scutirea de la plata taxei de stat, casarea parțială a hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 26 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Vasile Mereacre, din motivul neîndeplinirii indicațiilor stipulate în încheierea din 21 noiembrie 2019 (vol. I, f.d. 189-193).

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Grandautoclub” și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul central (vol. I, f.d. 226-233).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Colegiul a remarcat că SRL „Grandautoclub” a primit la păstrare autovehiculului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424 în baza contractului de prestare a serviciilor de aducere și staționare la parcare specială a vehiculelor nr. 29 din 26 martie 2014. Iar potrivit pct. 2.2. din contract, cheltuielile de aducere și de staționare a vehiculului la parcare sunt suportate de contravenient. Astfel, prima instanță corect a relatat faptul că la materialele cauzei lipsește proba care ar confirma săvârșirea de către Vasile Mereacre a unei contravenții, or, bunul și anume autovehiculului de model „Volkswagen Transporter” cu n/î IL BF 424 a fost ridicat ca corp delict pe cauza penală cu nr. 2015421935.

Instanța de apel a relatat că instanța de fond just a reținut faptul că contractul dintre IGP și SRL „Grandautoclub” nu este opozabil reclamantului Vasile Mereacre, neproducând efecte față de el, deoarece conform art. 668 al. 2 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel. Iar la caz, legea nu prevede altfel, nefiind indicate careva prevederi legale ce l-ar obliga pe reclamant să achite suma plătită de el.

La 07 mai 2020, SRL „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și parțial hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Vasile Mereacre împotriva SRL „Grandautoclub”.

În motivarea recursului, recurenta a invocat dezacordul de actele judecătorești contestate, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

La 25 mai 2020, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Grandautoclub”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. II, f.d. 12).

La 03 iunie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs, menționând că este la discreția instanței soluția ce urmează a fi luată.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința, prin care Vasile Mereacre, Victor Gușuvate și Pavel Fiodorov să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată participanților la proces, la 12 martie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (vol. I, f.d. 234), însă date despre recepționarea deciziei instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, luând în considerare Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, prin care au fost suspendate termenele de atac pe perioada stării de urgență, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs

se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Grandautoclub”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentei de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecătii, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Grandautoclub”, reprezentată de avocatul Denis Grecu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu